

ÎNCHEIERE

08 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghi Grinfelid împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la constatarea nejustificată a datoriei și anularea datoriei pentru consumul de gaze naturale și la cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” împotriva lui Gheorghi Grinfelid cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 martie 2012, prin care a fost admisă acțiunea inițială și respinsă acțiunea reconvențională

constată:

La 24 mai 2011 Gheorghi Grinfelid a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la constatarea nejustificată a datoriei și anularea datoriei pentru consumul de gaze naturale.

În motivarea acțiunii a indicat că apartamentul în care domiciliază mai mult de 30 de ani este conectat la gazoduct și el beneficiază, consumă gaze naturale, evidența consumului aferent apartamentului fiind efectuată cu un contor de gaze separat.

Menționează că pe parcursul perioadelor precedente el nu admitea în principiu întârzieri la achitarea consumului de gaze naturale.

Afirmă că în luna martie 2011 în adresa lui nu a parvenit factura pentru gazele naturale consumate pe parcursul lunii februarie 2011.

Susține că a mers la SRL „Chișinău-Gaz” pentru a verifica suma spre plată și a achita direct în casieria acesteia prețul pentru gazele naturale consumate pe parcursul lunilor ianuarie și februarie 2011.

Astfel, la 28 martie 2011 a achitat în casieria SRL „Chișinău-Gaz” prețul gazelor naturale consumate pe parcursul lunilor ianuarie și februarie 2011, în sumă de 4837,89 lei, dintre care 2400,42 lei cu titlu de datorie pentru consumul de gaze naturale în luna ianuarie 2011.

Suma dată a fost calculată conform datelor de evidență deținute de către SRL „Chișinău-Gaz” în factura respectivă la compartimentul datoriei figura cifra 0,00 adică el nu avea nici o altă datorie la acea zi pentru consumul de gaze naturale în perioada de până la 01 ianuarie 2011.

Indică că la 08 aprilie 2011 furnizorul SRL „Chișinău-Gaz” a întocmit factura prin care a pretins încasarea de la el a sumei de 39813,62 lei, dintre care suma de 36612,48 lei pretinsă cu titlu de datorii și 3019,94 lei pentru consumul de gaze naturale în perioada lunii martie 2011.

Consideră că suma de 36612,48 lei este nejustificată și se poate datora unei erori de calcul admise de către SRL „Chișinău-Gaz”.

Menționează că fiind dispus să achite consumul curent facturat a mers să achit consumul curent pe luna martie 2011, însă la oficiul poștal i-a refuzat deoarece în factură figurau și pretinsele datorii.

Susține că la 22 aprilie 2011 s-a adresat furnizorului SRL „Chișinău-Gaz” pentru a achita consumul curent pe luna martie 2011, unde casierul i-a refuzat primirea plății, invocând că în factură figurează pretinsa datorie.

În legătură cu refuzul casieriei, la 22 aprilie 2011 a adresat directorului SRL „Chișinău-Gaz” cerere prin care a solicitat extrasul din cont pe fiecare lună în parte, începând cu 01 ianuarie 2008, care a fost recepționată în aceeași zi de către cancelaria SRL „Chișinău-Gaz”, însă a rămas nesoluționată.

Indică că la 30 aprilie 2011 a formulat în adresa furnizorului o reclamație, acordându-i furnizorului termen până la 10 mai pentru efectuarea celor solicitate.

Afirmă că nu a primit nici un răspuns și nici o rectificare în contul lui personal din partea furnizorului SRL „Chișinău-Gaz”.

La fel, menționează că la 13 mai 2011 furnizorul a emis o factură pentru consumul de gaze naturale pe parcursul lunii aprilie 2011, în care a fost pusă spre plată suma de 40996,49 lei, dintre care la compartimentul „datorii” figura cifra de 39813,62 lei ca sumă datorată pentru consumul de gaze naturale pe parcursul lunii martie 2011, iar 1182,87 lei cu titlu de achitare pentru gazele naturale consumate pe parcursul lunii aprilie 2011. În factura din 13 mai 2011 este indicat precum că el a consumat cantitatea de 219 metri cubi de gaze naturale, conform indicilor contorului 33024-32805.

Solicită constatarea și recunoașterea ca fiind neîntemeiată, inexistentă și nejustificată datoria pretinsă de către SRL „Chișinău-Gaz” de la Gheorghe Grinfelid în sumă de 36612,48 lei, excluderea sumei de 36612,48 lei ca sumă datorată pentru consumul de gaze naturale din evidența contului personal nr. 81/0152955 SRL „Chișinău-Gaz” atribuit lui Gheorghe Grinfelid, efectuarea recalculului de rigoare în contul personal nr. 81/0152955 SRL „Chișinău-Gaz” atribuit lui și corectarea erorilor admise de către furnizorul SRL „Chișinău-Gaz” în detrimentul consumatorului Gheorghe Grinfelid;

În cadrul dezbatărilor judiciare SRL „Chișinău-Gaz” a depus cerere reconvențională împotriva lui Gheorghe Grinfelid, solicitând încasarea datoriei pentru gazele naturale consumate în sumă de 36612,48 lei și taxa de stat în sumă de 1098 lei.

În susținerea pretențiilor a indicat că pârâtul se află în relații contractuale cu SRL „Chișinău-Gaz” ca furnizor de gaze naturale încă din anul 2000, el cunoștea modul de achitare a contravalorii gazelor consumate, le achita în majoritate prin

intermediul Băncii de Economii ori EximBanc însă începând din anul 2004 unele facturi lunare cu sume considerabile nu le achita.

Menționează că în anul 2004 de către pârât n-au fost achitate 2 facturi în sumă de 973,96 lei, iar apoi în anul 2005 nu sunt achitate la fel 2 facturi în sumă de 1643,13 lei și în anul 2007 deja sunt neachitate 3 facturi în sumă de 4541,21 lei.

De asemenea, afirmă că și în anul 2008 pârâtul n-a achitat 2 facturi în sumă de 4237,93 lei, însă cea mai mare datorie s-a format în anii 2009-2011.

Susține că pârâtul în anul 2009 din 12 facturi a selectat și a achitat facturile numai pentru perioada caldă a anului iulie-octombrie în sumă de 640,42 lei fiind neachitate 8 facturi în sumă de 7936,45 lei.

În anul 2010 pârâtul din 12 facturi a achitat numai factura pentru luna august în sumă 284,82 lei, nefiind achitate 11 facturi în sumă de 13797,53 lei.

Mai indică că pentru luna februarie 2011 Gheorghe Grinfelid a achitat factura în sumă de 4837,89 lei, însă n-a fost achitată factura din luna ianuarie în sumă de 3482,22 lei.

Susține că datoria totală a pârâtului la moment este de 36612,48 lei.

Afirmă că cele menționate se confirmă prin extrasul din contul personal al pârâtului nr. 0152955 din programul computerizat IS-gaz al SRL „Chișinău gaz” care cu certitudine dă dovadă de corectitudinea datoriei pârâtului pentru gazele consumate, dar neachitate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 martie 2012 a fost admisă acțiunea inițială, obligată SRL „Chișinău-Gaz” să excludă suma în mărime de 36612,48 lei, datoria pentru consumul de gaze naturale din evidența contului personal nr. 81/0152955 deschis de către SRL „Chișinău-Gaz” pe numele lui Gheorghe Grinfelid, obligată SRL „Chișinău-Gaz” să efectueze recalcul de rigoare în contul personal nr. 81/0152955 deschis de către SRL „Chișinău-Gaz” pe numele lui Gheorghe Grinfelid cu corectarea erorilor admise și respinsă acțiunea reconvențională. Totodată, a fost încasat de la SRL „Chișinău-Gaz” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 200 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către SRL „Chișinău-Gaz” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 martie 2013 SRL „Chișinău-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea inițială și admisă acțiunea reconvențională.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, considerând-o neîntemeiată.

În acest sens menționează că Gheorghe Grinfelid nu a prezentat careva probe ce ar confirma achitarea plăților pentru gaze naturale consumate. În ordinul de încasare a numerarului este stipulat că gazele consumate urmează a fi achitate de către consumator până la data limită stabilită la agenții de recepție enumerați în acest ordin, nefiind indicat în calitate de agent de recepție contabilitatea (casieria) furnizorului.

Deci, consumatorul nicidecum nu putea achita plățile în numerar la SRL „Chișinău-Gaz”.

Indică că drept dovadă de achitare a facturii/ordinului constituie informația privind efectuarea operațiunii bancare imprimată de către băncile operatoare pe factura de plată. Din informația de la agenții de recepție a numerarului împuterniciți

de către furnizor urmează că nu au parvenit careva sume achitate de către reclamant în afara oficiilor poștale ori băncilor, ce dă dovadă că reclamantul cele 29 facturi presupuse a fi achitate prin agentul de recepție nr. 10 de facto nu le-a achitat nici la un agent de recepție.

La fel, susține că dovada faptului neachitării plăților de către reclamant servește și raportul financiar al SRL „Chișinău-Gaz” pentru anii 2004-2010, unde în compartimentul nr. 24 (mijloace bănești, casa 241 codul 400) pentru ultimii ani nu sunt reflectate careva sume încasate în numerar primite prin aparatul de casă, iar în alți ani sunt reflectate doar sume mizere ce confirmă faptul, că reclamantul nici într-un caz nu a achitat plățile pe cele 29 facturi în sumă de 36612,48 lei în ordinea stabilită, la contul furnizorului această sumă nu a parvenit. Faptul dat se confirmă și prin certificatul eliberat de Inspectoratul Fiscal Rîșcani din care urmează, că în perioada menționată SRL „Chișinău-Gaz” nu dispunea de aparat de casă.

Menționează că prin demersul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 726 din 25 martie 2011 către Comisariatul de Poliție mun. Chișinău, s-a solicitat intervenția în vederea încălcării colaboratorului contabilității întreprinderii E. Bejenari, care prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute și folosindu-se de situația de serviciu a delapidat mijloace bănești de la unii consumatori, destinate pentru achitarea gazelor consumate. Prin ordonanța de intentare a cauzei penale din 25 aprilie 2011 se confirmă că SRL „Chișinău-Gaz” a aflat despre situația de neachitare a contravalorii gazelor naturale consumate, inclusiv și de către reclamant. Deci curgerea termenului de prescripție se începe din luna martie 2011.

Insistă că Gheorghi Grinfelid nu a onorat obligațiunile sale contractuale prin neachitarea plăților pe cele 29 facturi în modul stabilit, ce a dus la formarea datoriei în mărime de 36612,48 lei, începând cu luna septembrie 2004 până în luna ianuarie 2011.

Consideră că la soluționarea în fond a pricinii și emiterea hotărârii instanța a admis o gravă eroare la aplicarea și interpretarea normelor materiale și procesuale.

Astfel instanța a neglijat atât normele procesuale cu referire la probațiune și anume art. 118 alin. (1) CPC.

Susține că Gheorghi Grinfelid în nici un mod nu a probat faptul că el a achitat gazul consumat.

Invocă că instanța a neglijat faptul că consumatorul Grinfelid conform clauzelor contractuale și Regulamentului ANRE urma să achite gazul consumat, precum a neglijat și prevederile art. 512-513, 602-603, 971 CC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Chișinău-Gaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, criticile recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Chișinău-Gaz”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Chișinău-Gaz” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan